

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2015/847 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 20. maja 2015

o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1781/2006

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Tokovi nezakonitega denarja prek prenosov sredstev lahko škodujejo integriteti, stabilnosti in ugledu finančnega sektorja ter ogrozijo notranji trg Unije in mednarodni razvoj. Pranje denarja, financiranje terorizma in organizirani kriminal ostajajo velike težave, ki bi jih bilo treba obravnavati na ravni Unije. Prizadevanja storilcev kaznivih dejanj in oseb, ki jim pri tem pomagajo, da bi prikrili izvor premoženjskih koristi, pridobljenih s kaznivimi dejanji, ali prenesli sredstva za kriminalne dejavnosti ali teroristične namene, bi lahko resno ogrozila trdnost, integriteto in stabilnost sistema prenosov sredstev in zaupanje v finančni sistem kot celoto.
- (2) Brez sprejetja določenih usklajevalnih ukrepov na ravni Unije je verjetno, da bi vpleteni v pranje denarja in tisti, ki financirajo terorizem, izkoriščali prost pretok kapitala znotraj enotnega finančnega območja Unije za lažje izvajanje kriminalnih dejavnosti. Cilj mednarodnega sodelovanja v okviru Projektne skupine za finančno ukrepanje (FATF) in globalnega izvajanja njenih priporočil je preprečiti pranje denarja in financiranje terorizma med prenosi sredstev.
- (3) Zaradi obsega ukrepanja, ki naj bi bilo izvedeno, bi Unija morala zagotoviti, da se Mednarodni standardi za boj proti pranju denarja ter financiranju terorizma in širjenju orožja, ki jih je FATF sprejela 16. februarja 2012

⁽¹⁾ UL C 166, 12.6.2013, str. 2.

⁽²⁾ UL C 271, 19.9.2013, str. 31.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. marca 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu), in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 20. aprila 2015 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Stališče Evropskega parlamenta z dne 20. maja 2015 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

(v nadaljnjem besedilu: revidirana priporočila FATF), in zlasti Priporočilo 16 FATF o elektronskih prenosih (v nadaljnjem besedilu: Priporočilo 16 FATF) ter revidirane pojasnjevalne opombe za njegovo izvajanje, enotno izvajajo po vsej Uniji ter da se zlasti prepreči diskriminacija ali odstopanje med nacionalnimi plačili znotraj države članice na eni strani in čezmejnimi plačili med državami članicami na drugi strani. Neusklajeno ukrepanje posameznih držav članic na področju čezmejnih prenosov sredstev bi lahko imelo precejšen vpliv na nemoteno delovanje plačilnih sistemov na ravni Unije in bi zato lahko škodovalo notranjemu trgu na področju finančnih storitev.

- (4) Za spodbujanje usklajenega pristopa na mednarodni ravni in za povečanje učinkovitosti boja proti pranju denarja in financiranju terorizma bi morali pri nadaljnjem ukrepanju Unije upoštevati razvoj na mednarodni ravni, in sicer revidirana priporočila FATF.
- (5) Izvajanje in izvrševanje te uredbe, vključno s Priporočilom 16 FATF, je pomemben in učinkovit način preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma ter boja proti njima.
- (6) Namen te uredbe ni nalaganje nepotrebnih bremen ali stroškov ponudnikom plačilnih storitev ali osebam, ki uporabljajo njihove storitve. S tega vidika bi moral biti preventivni pristop usmerjen in sorazmeren in bi se moral v celoti skladati s prostim pretokom kapitala, ki je zagotovljen po vsej Uniji.
- (7) V revidirani strategiji Unije za boj proti financiranju terorizma z dne 17. julija 2008 (v nadaljnjem besedilu: revidirana strategija) je bilo poudarjeno, da preprečevanje financiranja terorizma in nadzor nad tem, kako osumljeni teroristi uporabljajo svoja finančna sredstva, ne sme zamreti. Priznано je, da si FATF neprestano prizadeva za izboljšanje svojih priporočil in deluje v smeri enotnega razumevanja, kako bi jih bilo treba izvesti. V revidirani strategiji je navedeno, da se izvajanje revidiranih priporočil FATF s strani vseh članov FATF in vseh članov regionalnih teles s podobnimi nalogami, kot ji ima FATF, redno ocenjuje ter da je zato pomemben skupen pristop držav članic k izvajanju.
- (8) Za preprečevanje financiranja terorizma so bili sprejeti ukrepi, katerih namen je zamrznitev sredstev in ekonomskih virov določenih oseb, skupin in subjektov, vključno z uredbami Sveta (ES) št. 2580/2001 ⁽¹⁾, (ES) št. 881/2002 ⁽²⁾ in (EU) št. 356/2010 ⁽³⁾. Za dosego enakega cilja so bili sprejeti tudi ukrepi, katerih namen je zaščita finančnega sistema pred odvajanjem sredstev in ekonomskih virov v teroristične namene. Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ vsebuje številne tovrstne ukrepe. Vendar ti ukrepi teroristom ali drugim storilcem kaznivih dejanj ne preprečujejo v celoti dostopa do plačilnih sistemov za prenašanje njihovih sredstev.
- (9) Popolna sledljivost prenosov sredstev je lahko še zlasti pomembno in koristno orodje pri preprečevanju, odkrivanju in preiskovanju pranja denarja ter financiranju terorizma, kot tudi pri izvajanju omejevalnih ukrepov, zlasti ukrepov, naloženih z uredbami (ES) št. 2580/2001, (ES) št. 881/2002 in (EU) št. 356/2010, in sicer ob doslednem spoštovanju uredb Unije o izvajanju takšnih ukrepov. Za zagotovitev prenosa informacij po vsej plačilni verigi je zato primerno določiti sistem, ki ponudnikom plačilnih storitev nalaga obveznost, da prenosu sredstev priložijo informacije o plačniku in prejemniku plačila.
- (10) Ta uredba bi se morala uporabljati brez poseganja v omejevalne ukrepe, naložene z uredbami na podlagi člena 215 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), kot so uredbe (ES) št. 2580/2001, (ES) št. 881/2002 in (EU) št. 356/2010, ki lahko ponudnikom plačilnih storitev plačnika in prejemnika plačila ter ponudnikom posredniških plačilnih storitev naložijo sprejetje ustreznih ukrepov za zamrznitev nekaterih sredstev ali upoštevanje posebnih omejitev v zvezi z določenimi prenosi sredstev.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2580/2001 z dne 27. decembra 2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu (UL L 344, 28.12.2001, str. 70).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 881/2002 z dne 27. maja 2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z mrežo Al-Kaida (UL L 139, 29.5.2002, str. 9).

⁽³⁾ Uredba Sveta (EU) št. 356/2010 z dne 26. aprila 2010 o nekaterih posebnih omejitvenih ukrepih proti nekaterim fizičnim ali pravnim osebam, subjektom ali organom zaradi razmer v Somaliji (UL L 105, 27.4.2010, str. 1).

⁽⁴⁾ Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (glej stran 73 tega Uradnega lista).

- (11) Ta uredba bi se morala prav tako uporabljati brez poseganja v nacionalno zakonodajo za prenos Direktive 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Na primer, osebni podatki, zbrani zaradi skladnosti s to uredbo, se ne bi smeli nadalje obdelovati na način, ki je nezdržljiv z Direktivo 95/46/ES. Zlasti bi morala biti strogo prepovedana nadaljnja obdelava osebnih podatkov v komercialne namene. Boj proti pranju denarja in financiranju terorizma vse države članice priznavajo kot pomemben javni interes. Zato bi moral biti pri uporabi te uredbe prenos osebnih podatkov v tretjo državo, ki ne zagotavlja ustreznih ravni varstva v skladu s členom 25 Direktive 95/46/ES, dovoljen v skladu s členom 26 Direktive. Pomembno je, da se ponudnikom plačilnih storitev, ki delujejo v več jurisdikcijah in imajo podružnice ali hčerinske družbe izven Unije, ne bi preprečevalo prenosa podatkov o sumljivih transakcijah znotraj iste organizacije, pod pogojem, da uporabljajo ustrezna varovala. Poleg tega bi ponudniki plačilnih storitev plačnika in prejemnika plačila ter ponudniki posredniških plačilnih storitev morali imeti vzpostavljene ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe za zaščito osebnih podatkov pred naključno izgubo, spreminjanjem ali nepooblaščenim razkritjem oziroma dostopom.
- (12) Osebe, ki zgolj spreminjajo dokumente v papirni obliki v elektronske podatke in delujejo v okviru pogodbe s ponudnikom plačilnih storitev, ter osebe, ki ponudnikom plačilnih storitev zagotavljajo le sisteme sporočil, druge podporne sisteme za posredovanje sredstev ali klirinške sisteme in sisteme poravnave, ne spadajo v področje uporabe te uredbe.
- (13) Prenosi sredstev, ki ustrezajo storitvam iz točk (a) do (m) in (o) člena 3 Direktive 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, ne spadajo v področje uporabe te uredbe. Iz področja uporabe te uredbe je prav tako primerno izključiti prenose sredstev, ki predstavljajo nizko tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma. Taka izvzeta bi morala zajemati plačilne kartice, instrumente elektronskega denarja, mobilne telefone ali druge digitalne naprave ali predplačniške ali naročniške naprave informacijske tehnologije (IT) s podobnimi značilnostmi, kadar se uporabljajo izključno za nakup blaga ali storitev in številka kartice, instrumenta ali naprave spremlja vse prenose. Vendar pa uporaba plačilne kartice, instrumenta elektronskega denarja, mobilnega telefona ali katere koli druge digitalne naprave ali predplačniške ali naročniške IT naprave s podobnimi značilnostmi za izvrševanje prenosa sredstev z osebe na osebo, spada v področje uporabe te uredbe. Poleg tega bi morali biti dvigi na bankomatih, plačila davkov, kazni ali drugih dajatev, prenosi sredstev, izvedeni prek čekov v elektronski obliki, vključno z elektronsko obdelanimi čeki ali menicami ter prenosi sredstev pri katerih sta tako plačnik kot prejemnik plačila ponudnika plačilnih storitev, ki delujeta v svojem imenu, izključeni iz področja uporabe te uredbe.
- (14) Da se upoštevajo posebne značilnosti nacionalnih plačilnih sistemov in pod pogojem, da je prenos sredstev mogoče kadar koli izslediti nazaj do plačnika, bi morale imeti države članice možnost, da iz področja uporabe te uredbe izvzamejo določene notranje prenose sredstev nizke vrednosti, vključno z elektronskimi žiro plačili, ki se uporabljajo za nakup blaga ali storitev.
- (15) Ponudniki plačilnih storitev bi morali zagotoviti, da informacije o plačniku in prejemniku plačila ne manjkajo ali niso nepopolne.
- (16) Da ne bi zavirali učinkovitosti plačilnih sistemov in za uravnoteženje tveganja, da se zaradi prestrogih zahtev po identifikaciji transakcije umaknejo v podzemlje, in potencialno teroristično grožnjo, ki izhaja iz majhnih prenosov sredstev, bi morala v primeru prenosov sredstev, pri katerih preverjanje še ni bilo izvedeno, obveznost preverjanja, ali so informacije o plačniku ali prejemniku plačila točne, veljati le za posamezne prenose sredstev, ki presegajo 1 000 EUR, razen če kaže, da je prenos povezan z drugimi prenosi sredstev, ki bi skupaj presegli 1 000 EUR, so bila sredstva prejeta ali izplačana v gotovini ali v anonimnem elektronskem denarju ali kadar obstaja utemeljen sum pranja denarja ali financiranja terorizma.
- (17) Za prenose sredstev, pri katerih se šteje, da je bilo preverjanje izvedeno, se od ponudnikov plačilnih storitev ne bi smelo zahtevati, da preverijo informacije o plačniku ali prejemniku plačila za vsak prenos sredstev, pod pogojem, da so izpolnjene obveznosti, določene v Direktivi (EU) 2015/849.

⁽¹⁾ Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

⁽²⁾ Direktiva 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu in o spremembah direktiv 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES in 2006/48/ES ter o razveljavitvi Direktive 97/5/ES (UL L 319, 5.12.2007, str. 1).

- (18) Ob upoštevanju zakonodajnih aktov Unije glede plačilnih storitev, in sicer Uredbe (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, Uredbe (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ in Direktive 2007/64/ES, bi morale zadostovati, da se zagotovi, da prenose sredstev znotraj Unije spremljajo le poenostavljene informacije, kot so številka plačilnega računa oziroma računov ali enolična identifikacijska oznaka transakcije.
- (19) Da se organom, pristojnim za boj proti pranju denarja ali financiranju terorizma v tretjih državah, omogoči izsleditev vira sredstev, uporabljenih za te namene, bi morale prenose sredstev iz Unije v države izven Unije spremljati popolne informacije o plačniku in prejemniku plačila. Tem organom bi moral biti dostop do popolnih informacij o plačniku in prejemniku plačila odobren samo za namene preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja pranja denarja in financiranja terorizma.
- (20) Organi države članice, pristojni za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma, ter ustrezni pravosodni organi in organi pregona v državah članicah, bi morali okrepiti medsebojno sodelovanje in sodelovanje z ustreznimi organi tretjih držav, vključno z organi držav v razvoju, da bi dodatno povečali preglednost ter okrepili izmenjavo informacij in najboljših praks.
- (21) Kar zadeva prenose sredstev od enega samega plačnika na več prejemnikov plačil, ki se pošljejo v paketu in ki vsebujejo posamezne prenose iz Unije v države izven Unije, bi bilo treba sprejeti določbe, da take posamezne prenose spremljajo le številka plačilnega računa plačnika ali enolična identifikacijska oznaka transakcije kot tudi popolne informacije o prejemniku plačila, v kolikor paket vsebuje popolne informacije o plačniku, katerih točnost je preverjena, ter popolne informacije o prejemniku plačila, ki omogočajo popolno sledljivost.
- (22) Za preverjanje ali prenose sredstev spremljajo zahtevane informacije o plačniku in prejemniku plačila in za pomoč pri prepoznavanju sumljivih transakcij bi morala imeti ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila in ponudnik posredniških plačilnih storitev vzpostavljene učinkovite postopke za odkrivanje manjkajočih ali nepopolnih informacij o plačniku in prejemniku plačila. Ti postopki bi morali vključevati naknadno spremljanje ali sprotno spremljanje, kadar je to primerno. Pristojni organi bi morali zagotoviti, da ponudniki plačilnih storitev zahtevane informacije o transakciji vključijo v elektronski prenos ali s tem povezano sporočilo po vsej plačilni verigi.
- (23) Glede na potencialno grožnjo pranja denarja in financiranja terorizma, ki jo predstavljajo anonimni prenosi sredstev, je od ponudnikov plačilnih storitev primerno zahtevati, da zahtevajo informacije o plačniku in prejemniku plačila. V skladu s pristopom na podlagi tveganja, ki ga je razvil FATF, je primerno opredeliti področja višjega in nižjega tveganja za bolj ciljno usmerjeno obravnavo tveganja pranja denarja in financiranja terorizma. Ustrežno s tem bi morala imeti ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila in ponudnik posredniških plačilnih storitev vzpostavljene učinkovite postopke na podlagi tveganja, ki se uporabljajo, kadar prenosa sredstev ne spremljajo zahtevane informacije o plačniku ali prejemniku plačila, na podlagi katerih se lahko odločita, ali naj izvršita, zavrmeta ali ustavita ta prenos, ter določita primerno nadaljnje ukrepanje.
- (24) Ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila in ponudnik posredniških plačilnih storitev bi morala biti pri oceni tveganj posebej pozorna, če kateri koli od njiju ugotovi, da informacije o plačniku ali prejemniku plačila manjkajo ali so nepopolne, ter bi morala pristojnim organom poročati o sumljivih transakcijah v skladu z obveznostmi poročanja iz Direktive (EU) 2015/849 in z nacionalnimi ukrepi za prenos navedene direktive.
- (25) Določbe o prenosih sredstev, v zvezi s katerimi informacije o plačniku ali prejemniku plačila manjkajo ali so nepopolne, se uporabljajo brez poseganja v katere koli obveznosti ponudnikov plačilnih storitev in ponudnikov posredniških plačilnih storitev, da ustavijo in/ali zavrnejo prenose sredstev, ki kršijo določbe civilnega, upravnega ali kazenskega prava.
- (26) Da se ponudnikom plačilnih storitev pomaga vzpostaviti učinkovite postopke za odkrivanje primerov, v katerih prejmejo prenose sredstev pri katerih informacije o plačniku ali prejemniku plačila manjkajo ali so nepopolne, ter nadalje ustrezno ukrepati, bi morali evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ) (EBA), ustanovljen z

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o čezmejnih plačilih v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2560/2001 (UL L 266, 9.10.2009, str. 11).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L 94, 30.3.2012, str. 22).

Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, evropski nadzorni organ (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) (EIOPA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, ter evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (ESMA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, izdati smernice.

- (27) Za omogočanje hitrega ukrepanja v boju proti pranju denarja in financiranju terorizma bi se morali ponudniki plačilnih storitev hitro odzvati na zahteve po informacijah o plačniku in prejemniku plačila, ki jih podajo organi, pristojni za boj proti pranju denarja ali financiranju terorizma v državi članici, v kateri imajo ti ponudniki plačilnih storitev sedež.
- (28) Število dni, ki so na voljo za odgovor na zahtevo po informacijah o plačniku, se določi na podlagi števila delovnih dni v državi članici ponudnika plačilnih storitev plačnika.
- (29) Ker se lahko zgodi, da v kazenskih preiskavah zahtevanih podatkov ali posameznikov, vpletenih v transakcijo, ni mogoče identificirati več mesecev ali celo let po prvotnem prenosu sredstev, in da se omogoči dostop do ključnih dokazov v okviru preiskav, je primerno od ponudnikov plačilnih storitev zahtevati, da določeno obdobje vodijo evidence informacij o plačniku in prejemniku plačila za namene preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja pranja denarja in financiranja terorizma. To obdobje bi moralo biti omejeno na pet let, po tem obdobju pa bi se morali izbrisati vsi osebni podatki, razen če nacionalno pravo določa drugače. Državam članicam bi bilo treba, če je to potrebno za namene preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja pranja denarja in financiranja terorizma in po izvedbi ocene nujnosti in sorazmernosti ukrepa, omogočiti, da dovolijo ali zahtevajo hrambo evidenc za nadaljnje obdobje največ petih let, brez poseganja v nacionalno kazensko pravo o dokazih, ki se uporablja v tekočih kazenskih preiskavah in pravnih postopkih.
- (30) Za izboljšanje skladnosti s to uredbo in v skladu s Sporočilom Komisije z dne 9. decembra 2010 z naslovom „Krepitev sistemov sankcij v sektorju finančnih storitev“ bi bilo treba povečati pooblastila pristojnih organov za sprejemanje nadzornih ukrepov in izrekanje sankcij. Določiti bi bilo treba upravne sankcije in ukrepe, glede na pomembnost boja proti pranju denarja in financiranju terorizma pa bi morale države članice določiti sankcije in ukrepe, ki so učinkoviti, sorazmerni in odvračilni. Države članice bi morale o tem uradno obvestiti Komisijo ter skupni odbor EBA, EIOPA in ESMA (v nadaljnjem besedilu: evropski nadzorni organi).
- (31) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje poglavja V te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾.
- (32) Več držav in ozemelj, ki niso sestavni del ozemlja Unije, je v monetarni uniji s posamezno državo članico, je sestavni del valutnega območja države članice ali je podpisalo monetarni sporazum z Unijo, ki jo zastopa ena od držav članic, in imajo ponudnike plačilnih storitev, ki neposredno ali posredno sodelujejo v plačilnih sistemih in sistemih poravnave te države članice. Da bi se izognili uporabi te uredbe za prenose sredstev med zadevnimi državami članicami in temi državami ali ozemlji, ki bi občutno negativno vplivala na gospodarstva teh držav ali ozemelj, je primerno določiti možnost, da se taki prenosi sredstev obravnavajo kot prenosi sredstev znotraj zadevnih držav članic.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 48).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (33) Glede na to, da bi bile na podlagi te uredbe potrebne številne spremembe Uredbe (ES) št. 1781/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, bi bilo treba navedeno uredbo zaradi jasnosti razveljaviti.
- (34) Ker ciljev te uredbe države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega ali učinkov ukrepa lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji (PEU). V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (35) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, še posebej pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja (člen 7), pravico do varstva osebnih podatkov (člen 8), pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča (člen 47) ter načelo *ne bis in idem*.
- (36) Da se zagotovi nemotena uvedba okvira za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma, je primerno, da dan začetka uporabe te uredbe sovpada z dnem izteka roka za prenos Direktive (EU) 2015/849.
- (37) V skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je podal mnenje 4. julija 2013 ⁽³⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa pravila o informacijah o plačnikih in prejemnikih plačil, ki spremljajo prenose sredstev, v vsaki valuti, za namene preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja pranja denarja in financiranja terorizma, kadar ima vsaj eden od ponudnikov plačilnih storitev, udeležen v prenosu sredstev, sedež v Uniji.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za prenose sredstev v kateri koli valuti, ki jih pošlje ali prejme ponudnik plačilnih storitev ali ponudnik posredniških plačilnih storitev s sedežem v Uniji.
2. Ta uredba se ne uporablja za storitve, navedene v točkah (a) do (m) in (o) člena 3 Direktive 2007/64/ES.
3. Ta uredba se ne uporablja za prenose sredstev, ki se izvedejo z uporabo plačilne kartice, instrumenta elektronskega denarja, prek mobilnega telefona ali katere koli druge digitalne naprave ali predplačniške ali naročniške IT naprave s podobnimi značilnostmi, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) ta kartica, instrument ali naprava se uporablja izključno za plačilo blaga ali storitev, ter
 - (b) številka te kartice, instrumenta ali naprave se navede pri vseh prenosih, ki izhajajo iz transakcije.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1781/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. novembra 2006 o podatkih o plačniku, ki spremljajo prenose denarnih sredstev (UL L 345, 8.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

⁽³⁾ UL C 32, 4.2.2014, str. 9.

Vendar se ta uredba uporablja, kadar se plačilna kartica, instrument elektronskega denarja, mobilni telefon ali katera koli druga digitalna naprava ali predplačniška ali naročniška IT naprava s podobnimi značilnostmi uporablja za izvrševanje prenosov sredstev z osebe na osebo.

4. Ta uredba se ne uporablja za osebe, ki nimajo druge dejavnosti kot zgolj spreminjati dokumente v papirni obliki v elektronske informacije in ki to opravljajo na podlagi pogodbe, sklenjene s ponudnikom plačilnih storitev, ali osebe, ki nimajo druge dejavnosti kot zgolj ponudnikom plačilnih storitev zagotavljati sisteme sporočil ali druge sisteme podpore za posredovanje sredstev ali klirinške sisteme in sisteme poravnave.

Ta uredba se ne uporablja za prenose sredstev:

- (a) ki vključujejo plačnika, ki dvigne gotovino s svojega lastnega plačilnega računa;
- (b) ki sredstva prenesejo javnemu organu kot plačilo davkov, kazni ali drugih dajatev v državi članici;
- (c) kadar sta tako plačnik kot prejemnik plačila ponudnika plačilnih storitev in delujeta v lastnem imenu;
- (d) ki se izvedejo prek čekov v elektronski obliki, vključno z elektronsko obdelanimi čeki.

5. Država članica se lahko odloči, da te uredbe ne uporablja za prenose sredstev na svojem ozemlju na plačilnem računu prejemnika plačila, s katerega je mogoče plačevati izključno dobavo blaga ali storitev, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) za ponudnika plačilnih storitev prejemnika plačila velja Direktiva (EU) 2015/849;
- (b) ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila lahko z enolično identifikacijsko oznako transakcije prek prejemnika plačila izsledi prenos sredstev od osebe, ki je s prejemnikom plačila sklenila dogovor o dobavi blaga ali opravljanju storitev;
- (c) znesek prenosa sredstev ne presega 1 000 EUR.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „financiranje terorizma“ pomeni financiranje terorizma, kot je opredeljeno v členu 1(5) Direktive (EU) 2015/849;
- (2) „pranje denarja“ pomeni dejavnosti pranja denarja iz člena 1(3) in (4) Direktive (EU) 2015/849;
- (3) „plačnik“ pomeni osebo, ki je imetnik plačilnega računa in odobri prenos sredstev s tega plačilnega računa, ali, kadar plačilni račun ne obstaja, ki izda nalog za prenos sredstev;
- (4) „prejemnik plačila“ pomeni osebo, ki je predvideni prejemnik prenosa sredstev;
- (5) „ponudnik plačilnih storitev“ pomeni kategorije ponudnikov plačilnih storitev iz člena 1(1) Direktive 2007/64/ES, fizične ali pravne osebe, ki jim je bila odobrena opustitev skladno s členom 26 Direktive in pravne osebe, ki jim je bila odobrena opustitev skladno s členom 9 Direktive 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ki ponujajo storitve prenosa sredstev;
- (6) „ponudnik posredniških plačilnih storitev“ pomeni ponudnika plačilnih storitev, ki ni ponudnik plačilnih storitev plačnika niti prejemnika plačila in ki prejme in posreduje prenos sredstev v imenu ponudnika plačilnih storitev plačnika ali prejemnika plačila ali drugega ponudnika posredniških plačilnih storitev;
- (7) „plačilni račun“ pomeni plačilni račun, kot je opredeljen v točki 14 člena 4 Direktive 2007/64/ES;
- (8) „sredstva“ pomeni sredstva, kot so opredeljena v točki 15 člena 4 Direktive 2007/64/ES;

⁽¹⁾ Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L 267, 10.10.2009, str. 7).

- (9) „prenos sredstev“ pomeni katero koli transakcijo, vsaj delno izvedeno z elektronskimi sredstvi v imenu plačnika prek ponudnika plačilnih storitev, z namenom dati sredstva na voljo prejemniku plačila prek ponudnika plačilnih storitev, ne glede na to, ali sta plačnik in prejemnik plačila ista oseba, in ne glede na to, ali je ponudnik plačilnih storitev plačnika in prejemnika plačila isti, vključno s/z:
- (a) kreditnim prenosom, kot je opredeljen v točki 1 člena 2 Uredbe (EU) št. 260/2012;
 - (b) direktno bremenitvijo, kot je opredeljena v točki 2 člena 2 Uredbe (EU) št. 260/2012;
 - (c) denarnim nakazilom, kot je opredeljeno v točki 13 člena 4 Direktive 2007/64/ES, bodisi nacionalnim ali čezmejnim;
 - (d) prenosom, izvedenim z uporabo plačilne kartice, instrumenta elektronskega denarja, mobilnega telefona ali katere koli druge digitalne naprave ali predplačniške ali naročniške IT naprave s podobnimi značilnostmi;
- (10) „paketni prenos sredstev“ pomeni sveženj več posameznih prenosov sredstev, ki se združijo za namene posredovanja;
- (11) „enolična identifikacijska oznaka transakcije“ pomeni kombinacijo črk, števil ali simbolov, ki jih določi ponudnik plačilnih storitev v skladu s protokoli plačilnih sistemov in sistemov poravnave ali sistemov sporočanja, ki se uporabljajo za prenos sredstev, ki omogoča sledljivost transakcije nazaj do plačnika in prejemnika plačila;
- (12) „prenos sredstev z osebe na osebo“ pomeni transakcijo med fizičnima osebama, ki kot potrošnika delujeta izven področja svoje trgovske, poslovne ali poklicne dejavnosti.

POGLAVJE II

OBVEZNOSTI PONUDNIKOV PLAČILNIH STORITEV

ODDELEK 1

Obveznosti ponudnika plačilnih storitev plačnika

Člen 4

Informacije, ki spremljajo prenose sredstev

1. Ponudnik plačilnih storitev plačnika zagotovi, da prenose sredstev spremljajo naslednje informacije o plačniku:
 - (a) ime plačnika;
 - (b) številka plačilnega računa plačnika, in
 - (c) naslov plačnika, številka uradnega osebne dokumenta, identifikacijska številka stranke ali datum in kraj rojstva.
2. Ponudnik plačilnih storitev plačnika zagotovi, da prenose sredstev spremljajo naslednje informacije o prejemniku plačila:
 - (a) ime prejemnika plačila in
 - (b) številka plačilnega računa prejemnika plačila.
3. Z odstopanjem od točke (b) odstavka 1 in točke (b) odstavka 2, v primeru, ko se prenos ne opravi s plačilnega računa ali na plačilni račun, ponudnik plačilnih storitev plačnika zagotovi, da prenos sredstev spremlja enolična identifikacijska oznaka transakcije namesto števil(-e) plačilnega računa.
4. Pred prenosom sredstev ponudnik plačilnih storitev plačnika preveri točnost informacij iz odstavka 1 na podlagi dokumentov, podatkov ali informacij, pridobljenih od zanesljivega in neodvisnega vira.
5. Šteje se, da je preverjanje iz odstavka 4 izvedeno kadar:
 - (a) se identiteta plačnika preveri v skladu s členom 13 Direktive (EU) 2015/849 in so informacije, pridobljene na podlagi navedenega preverjanja, shranjene v skladu s členom 40 navedene direktive, ali
 - (b) se za plačnika uporablja člen 14(5) Direktive (EU) 2015/849.

6. Brez poseganja v odstopanja iz členov 5 in 6 ponudnik plačilnih storitev plačnika ne izvrši nobenega prenosa sredstev, preden ne zagotovi popolne skladnosti s tem členom.

Člen 5

Prenosi sredstev znotraj Unije

1. Z odstopanjem od člena 4(1) in (2), kadar imajo vsi ponudniki plačilnih storitev, ki so vključeni v plačilno verigo, sedež v Uniji, prenose sredstev spremlja vsaj številka plačilnega računa tako plačnika kot prejemnika plačila ali, kadar se uporablja člen 4(3), enolična identifikacijska oznaka transakcije, in sicer brez poseganja v zahteve za informacije iz Uredbe (EU) št. 260/2012, kadar je to ustrezno.

2. Ne glede na odstavke 1 ponudnik plačilnih storitev plačnika na zahtevo za informacije ponudnika plačilnih storitev prejemnika plačila ali ponudnika posredniških plačilnih storitev, v treh delovnih dneh od prejema navedene zahteve, da na voljo:

- (a) za prenose sredstev, ki presegajo 1 000 EUR, bodisi da gre za prenose, ki so izvedeni v posamezni transakciji ali v več transakcijah, za katere kaže, da so povezane, informacije o plačniku ali prejemniku plačila v skladu s členom 4;
- (b) za prenose sredstev, ki ne presegajo 1 000 EUR in za katere ne kaže, da so povezani z drugimi prenosi sredstev, ki bi skupaj z zadevnim prenosom presegli 1 000 EUR, vsaj:
 - (i) imeni plačnika in prejemnika plačila ter
 - (ii) številki plačilnega računa plačnika in prejemnika plačila ali, kadar se uporablja člen 4(3), enolično identifikacijsko oznako transakcije.

3. Z odstopanjem od člena 4(4), v primeru prenosov sredstev iz odstavka 2(b) tega člena, ponudniku plačilnih storitev plačnika ni treba preveriti informacij, o plačniku, razen če ponudnik plačilnih storitev plačnika:

- (a) sredstva, ki se prenašajo, prejme v gotovini ali v anonimnem elektronskem denarju ali
- (b) utemeljeno sumi, da gre za pranje denarja ali financiranje terorizma.

Člen 6

Prenosi sredstev izven Unije

1. V primeru paketnega prenosa sredstev od posameznega plačnika, kadar imajo ponudniki plačilnih storitev prejemnikov plačil sedež izven Unije, se člen 4(1) ne uporablja za posamezne prenose, združene v paketni prenos sredstev, pod pogojem, da paket vsebuje informacije iz člena 4(1), (2) in (3), da so bile te informacije preverjene v skladu s členom 4(4) in (5) in da posamezne prenose spremlja številka plačilnega računa plačnika ali, kadar se uporablja člen 4(3), enolična identifikacijska oznaka transakcije.

2. Z odstopanjem od člena 4(1) in, kadar je to ustrezno, brez poseganja v informacije, zahtevane v skladu z Uredbo (EU) št. 260/2012, kadar ima ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila sedež izven Unije, se pri prenosih sredstev, ki ne presegajo 1 000 EUR, za katere ne kaže, da so povezani z drugimi prenosi sredstev, ki bi skupaj z zadevnim prenosom presegli 1 000 EUR, navedejo vsaj:

- (a) imeni plačnika in prejemnika plačila ter
- (b) številki plačilnega računa plačnika in prejemnika plačila ali, kadar se uporablja člen 4(3), enolična identifikacijska oznaka transakcije.

Z odstopanjem od člena 4(4) ponudniku plačilnih storitev plačnika ni treba preveriti informacij o plačniku iz tega odstavka, razen če ponudnik plačilnih storitev plačnika:

- (a) sredstva, ki se prenašajo, prejme v gotovini ali v anonimnem elektronskem denarju ali
- (b) utemeljeno sumi, da gre za pranje denarja ali financiranje terorizma.

ODDELEK 2

Obveznosti ponudnika plačilnih storitev prejemnika plačila

Člen 7

Odkrivanje manjkajočih informacij o plačniku ali prejemniku plačila

1. Ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila izvede učinkovite postopke za odkrivanje ali so bila polja v zvezi z informacijami o plačniku in prejemniku plačila v sistemu sporočil ali v plačilnem sistemu in sistemu poravnave, ki se uporablja za izvršitev prenosa sredstev, izpolnjena z znaki ali vnosi, ki so dopustni v skladu s pravili tega sistema.
2. Ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila izvede učinkovite postopke, vključno z naknadnim spremljanjem ali sprotim spremljanjem, kadar je to ustrezno, za odkrivanje ali manjkajo naslednje informacije o plačniku ali prejemniku plačila:
 - (a) za prenose sredstev, kadar ima ponudnik plačilnih storitev plačnika sedež v Uniji, informacije iz člena 5;
 - (b) za prenose sredstev, kadar ima ponudnik plačilnih storitev plačnika sedež izven Unije, informacije iz člena 4(1) in (2);
 - (c) za paketne prenose sredstev, kadar ima ponudnik plačilnih storitev plačnika sedež izven Unije, informacije iz člena 4(1) in (2) v zvezi z navedenim paketnim prenosom sredstev.
3. V primeru prenosov sredstev, ki presegajo 1 000 EUR, bodisi da gre za prenose, ki so izvedeni v posamezni transakciji ali v več transakcijah, za katere kaže, da so povezane, ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila, preden knjiži v dobro plačilnega računa prejemnika plačila ali da sredstva na voljo prejemniku plačila, preveri točnost informacij o prejemniku plačila iz odstavka 2 tega člena, na podlagi dokumentov, podatkov ali informacij, pridobljenih iz zanesljivega in neodvisnega vira, brez poseganja v zahteve, določene v členih 69 in 70 Direktive 2007/64/ES.
4. V primeru prenosov sredstev, ki ne presegajo 1 000 EUR, za katere ne kaže, da so povezani z drugimi prenosi sredstev, ki bi skupaj z zadevnim prenosom presegli 1 000 EUR, ponudniku plačilnih storitev prejemnika plačila ni treba preveriti točnosti informacij o prejemniku plačila, razen če ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila:
 - (a) izplača sredstva v gotovini ali v anonimnem elektronskem denarju ali
 - (b) utemeljeno sumi, da gre za pranje denarja ali financiranje terorizma.
5. Šteje se, da je preverjanje iz odstavkov 3 in 4 izvedeno, kadar:
 - (a) se identiteta prejemnika plačila preveri v skladu s členom 13 Direktive (EU) 2015/849 in so informacije, pridobljene na podlagi navedenega preverjanja, shranjene v skladu s členom 40 navedene direktive ali
 - (b) se za prejemnika plačila uporablja člen 14(5) Direktive (EU) 2015/849.

Člen 8

Prenosi sredstev z manjkajočimi ali nepopolnimi informacijami o plačniku ali prejemniku plačila

1. Ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila izvede učinkovite postopke, ki temeljijo na tveganju, vključno s postopki, ki temeljijo na upoštevanju tveganja iz člena 13 Direktive (EU) 2015/849, za določanje ali izvršiti, zavrniti ali ustaviti prenos sredstev, za katerega ni popolnih zahtevanih informacij o plačniku in prejemniku plačila, ter za ustrezno nadaljnje ukrepanje.

Kadar ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila ob prejetju prenosa sredstev ugotovi, da informacije iz člena 4(1) ali (2), člena 5(1) ali člena 6 manjkajo ali so nepopolne ali niso bile izpolnjene z znaki ali vnosi, ki so dopustni v skladu s pravili sistema sporočil ali plačilnega sistema in sistema poravnave, iz člena 7(1), ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila na podlagi ocene tveganja prenos zavrne ali zahteva zahtevane informacije o plačniku in prejemniku plačila, preden sredstva knjiži v dobro na plačilni račun prejemnika plačila ali da sredstva na voljo prejemniku plačila, oziroma po tem.

2. Kadar ponudnik plačilnih storitev večkrat ne zagotovi zahtevanih informacij o plačniku ali prejemniku plačila, ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila sprejme ukrepe, ki lahko najprej vključujejo izdajo opozoril in določitev rokov preden bodisi zavrne vse bodoče prenose sredstev tega ponudnika plačilnih storitev bodisi omeji ali prekine poslovni odnos s tem ponudnikom plačilnih storitev.

Ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila o tej nezagotovitvi in sprejetih ukrepih poroča pristojnemu organu, odgovornemu za spremljanje izpolnjevanja določb o boju proti pranju denarja in financiranju terorizma.

Člen 9

Ocena in poročanje

Ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila upošteva manjkajoče ali nepopolne informacije o plačniku ali prejemniku plačila kot dejavnik, ko ocenjuje, ali je prenos sredstev ali katera koli povezana transakcija sumljiva in ali je treba o tem poročati finančni obveščevalni enoti (FIU) v skladu z Direktivo (EU) 2015/849.

ODDELEK 3

Obveznosti ponudnikov posredniških plačilnih storitev

Člen 10

Ohranjanje informacij o plačniku in prejemniku plačila skupaj s prenosom

Ponudniki posredniških plačilnih storitev zagotovijo, da se vse prejete informacije o plačniku in prejemniku plačila, ki spremljajo prenos sredstev, ohranijo skupaj s prenosom.

Člen 11

Odkrivanje manjkajočih informacij o plačniku ali prejemniku plačila

1. Ponudnik posredniških plačilnih storitev izvede učinkovite postopke za odkrivanje, ali so bila polja v zvezi z informacijami o plačniku in prejemniku plačila v sistemu sporočil ali v plačilnem sistemu in sistemu poravnave, ki se uporablja za izvršitev prenosa sredstev, izpolnjena z znaki ali vnosi, ki so dopustni v skladu s pravili tega sistema.
2. Ponudnik posredniških plačilnih storitev izvede učinkovite postopke, vključno z naknadnim spremljanjem ali sprotim spremljanjem, kadar je to ustrezno, za odkrivanje ali manjkajo naslednje informacije o plačniku ali prejemniku plačila:
 - (a) za prenose sredstev, kadar imajo ponudniki plačilnih storitev plačnika in prejemnika plačila sedež v Uniji, informacije iz člena 5;
 - (b) za prenose sredstev, kadar ima ponudnik plačilnih storitev plačnika ali prejemnika plačila sedež izven Unije, informacije iz člena 4(1) in (2);
 - (c) za paketne prenose sredstev, kadar ima ponudnik plačilnih storitev plačnika ali prejemnika plačila sedež izven Unije, informacije iz člena 4(1) in (2) v zvezi s tem paketnim prenosom sredstev.

Člen 12

Prenosi sredstev z manjkajočimi informacijami o plačniku ali prejemniku plačila

1. Ponudnik posredniških plačilnih storitev vzpostavi učinkovite postopke, ki temeljijo na tveganju, za določanje ali izvršiti, zavrniti ali ustaviti prenos sredstev, za katerega ni popolnih zahtevanih informacij o plačniku in prejemniku plačila, ter za ustrezno nadaljnje ukrepanje.

Kadar ponudnik posredniških plačilnih storitev ob prejetju prenosov sredstev ugotovi, da informacije iz člena 4(1) ali (2), člena 5(1) ali člena 6 manjkajo ali so nepopolne ali niso bili izpolnjene z znaki ali vnosi, ki so dopustni v skladu s pravili sistema sporočil ali plačilnega sistema in sistema poravnave, iz člena 7(1), na podlagi upoštevanja tveganja prenos zavrne ali zahteva zahtevane informacije o plačniku in prejemniku plačila, pred ali po prenosu sredstev.

2. Kadar ponudnik plačilnih storitev večkrat ne zagotovi zahtevanih informacij o plačniku ali prejemniku plačila, ponudnik posredniških plačilnih storitev sprejme ukrepe, ki lahko najprej vključujejo izdajo opozoril in določitev rokov preden bodisi zavrne vse bodoče prenose sredstev tega ponudnika plačilnih storitev bodisi omeji ali prekine poslovni odnos s tem ponudnikom plačilnih storitev.

Ponudnik posredniških plačilnih storitev o tej nezagotovitvi in sprejetih ukrepih poroča pristojnemu organu, odgovornemu za spremljanje izpolnjevanja določb o boju proti pranju denarja in financiranju terorizma.

Člen 13

Ocena in poročanje

Ponudnik posredniških plačilnih storitev upošteva manjkajoče informacije o plačniku ali prejemniku plačila kot dejavnik, ko ocenjuje, ali je prenos sredstev ali katera koli povezana transakcija sumljiva in ali je treba o tem poročati FIU v skladu z Direktivo (EU) 2015/849.

POGLAVJE III

INFORMACIJE, VARSTVO PODATKOV IN HRANJENJE EVIDENC

Člen 14

Zagotavljanje informacij

Ponudniki plačilnih storitev v celoti in brez odlašanja, tudi prek osrednje kontaktne točke v skladu s členom 45(9) Direktive (EU) 2015/849, kadar je bila takšna kontaktna točka imenovana, in v skladu s postopkovnimi zahtevami, določenimi z nacionalnim pravom države članice, v kateri imajo sedež, odgovorijo na poizvedbe izključno od organov, odgovornih za preprečevanje in boj proti pranju denarja ali financiranju terorizma zadevne države članice v zvezi z informacijami, ki se zahtevajo na podlagi te uredbe.

Člen 15

Varstvo podatkov

1. Obdelavo osebnih podatkov na podlagi te uredbe ureja Direktiva 95/46/ES, kot je bila prenesena v nacionalno zakonodajo. Osebnih podatke, ki jih na podlagi te uredbe obdelava Komisija ali evropski nadzorni organi, ureja Uredba (ES) št. 45/2001.

2. Osebnih podatke ponudniki plačilnih storitev na podlagi te uredbe obdelujejo le za namene preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma in se jih ne obdeluje dodatno na način, ki je nezdržljiv s temi nameni. Obdelava osebnih podatkov na podlagi te uredbe v komercialne namene je prepovedana.

3. Ponudniki plačilnih storitev novim strankam zagotovijo informacije, zahtevane na podlagi člena 10 Direktive 95/46/ES, in sicer pred sklenitvijo poslovnega odnosa ali izvedbo občasne transakcije. Te informacije zlasti zajemajo splošno obvestilo, ki zadeva pravne obveznosti ponudnikov plačilnih storitev na podlagi te uredbe, kadar se osebne podatke obdeluje za namene preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma.

4. Ponudniki plačilnih storitev zagotovijo, da se upošteva zaupnost obdelanih podatkov.

Člen 16

Hranjenje evidenc

1. Informacije o plačniku in prejemniku plačila se ne hranijo dlje, kot je nujno potrebno. Ponudniki plačilnih storitev plačnika in prejemnika plačila hranijo evidence informacij iz členov 4 do 7 za obdobje petih let.
2. Po preteku obdobja hranjenja iz odstavka 1 ponudniki plačilnih storitev zagotovijo, da se osebni podatki izbrišejo, razen če je drugače določeno z nacionalnim pravom, ki določi okoliščine, v katerih lahko ponudniki plačilnih storitev hranijo oziroma še naprej hranijo podatke. Države članice lahko dovolijo ali zahtevajo nadaljnjo hrambo zgolj po tem, ko so izvedle podrobno oceno potrebnosti in sorazmernosti take nadaljnje hrambe in kadar menijo, da je upravičena, kot potrebna za preprečevanje, odkrivanje ali preiskovanje pranja denarja ali financiranja terorizma. To obdobje nadaljnje hrambe ne presega petih let.
3. Kadar na dan 25. junija 2015 v državi članici tečejo pravni postopki v zvezi s preprečevanjem, odkrivanjem, preiskovanjem ali preganjanjem domnevnega pranja denarja ali financiranja terorizma, ponudnik plačilnih storitev pa ima informacije ali dokumente v zvezi z navedenimi tekočimi sodnimi postopki, lahko ponudnik plačilnih storitev te informacije ali dokumente hrani v skladu z nacionalnim pravom za obdobje petih let od 25. junija 2015. Države članice lahko brez poseganja v nacionalno kazensko pravo o dokazih, ki se uporabljajo v tekočih kazenskih preiskavah in pravnih postopkih, dovolijo ali zahtevajo hrambo takšnih informacij ali dokumentov za nadaljnje obdobje petih let, kadar je bila ugotovljena potrebnost in sorazmernost take nadaljnje hrambe zaradi preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali preganjanja domnevnega pranja denarja ali financiranja terorizma.

POGLAVJE IV

SANKCIJE IN SPREMLJANJE

Člen 17

Upravne sankcije in ukrepi

1. Brez poseganja v pravico, da predpišejo in izrečejo kazenske sankcije, države članice določijo pravila o upravnih sankcijah in ukrepih, ki se uporabljajo za kršitve določb te uredbe ter sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev njihovega izvajanja. Sankcije in ukrepi, ki se predpišejo, so učinkoviti, sorazmerni in odvračilni ter so skladni s tistimi, ki so določeni v skladu z oddelkom 4 poglavja VI Direktive (EU) 2015/849.

Države članice se lahko odločijo, da ne bodo določile pravil o upravnih sankcijah ali ukrepih za kršitev določb te uredbe, za katere se v njihovem nacionalnem pravu uporabljajo kazenske sankcije. V tem primeru države članice Komisiji sporočijo ustrezne določbe kazenskega prava.

2. Kadar obveznosti veljajo za ponudnike plačilnih storitev, države članice zagotovijo, da se v primeru kršitev določb te uredbe lahko sankcije ali ukrepi, ob upoštevanju nacionalnega prava, uporabijo za člane upravljalnega organa in katere koli druge fizične osebe, ki so na podlagi nacionalnega prava odgovorne za kršitev.
3. Države članice do 26. junija 2017 Komisijo in skupni odbor evropskih nadzornih organov uradno obvestijo o pravilih iz odstavka 1. Komisijo in skupni odbor evropskih nadzornih organov nemudoma uradno obvestijo o kakršnih koli naknadnih spremembah pravil.
4. V skladu s členom 58(4) Direktive (EU) 2015/849 imajo pristojni organi vsa nadzorna in preiskovalna pooblastila, ki so potrebna za opravljanje njihovih funkcij. Pristojni organi pri izvajanju svojih pooblastil za izrek upravnih sankcij in ukrepov tesno sodelujejo, da bi zagotovili, da se s temi upravnimi sankcijami ali ukrepi dosežejo želeni rezultati, in usklajujejo svoje ukrepanje pri reševanju čezmejnih primerov.

5. Države članice zagotovijo, da lahko pravne osebe odgovarjajo za kršitve iz člena 18, ki jih je v njihovo korist samostojno ali kot član organa te pravne osebe storila katera koli oseba na vodilnem položaju znotraj pravne osebe, in sicer na podlagi naslednjega:

- (a) pooblastila za zastopanje pravne osebe;
- (b) pristojnosti za sprejemanje odločitev v imenu pravne osebe ali
- (c) pristojnosti za opravljanje nadzora znotraj pravne osebe.

6. Države članice prav tako zagotovijo, da lahko pravne osebe odgovarjajo, kadar je bilo zaradi pomanjkljivega nadzora ali kontrole s strani osebe iz odstavka 5 tega člena mogoče, da je oseba, podrejena pravni osebi, storila eno izmed kršitev iz člena 18 v korist te pravne osebe.

7. Pristojni organi svoja pooblastila za izrek upravnih sankcij in ukrepov v skladu s to uredbo izvajajo na katerega koli od naslednjih načinov:

- (a) neposredno;
- (b) v sodelovanju z drugimi organi;
- (c) pod njihovo odgovornostjo s prenosom pooblastil na take druge organe;
- (d) z vložitvijo zahtevka pri pristojnih sodnih organih.

Pristojni organi pri izvajanju svojih pooblastil za izrek upravnih sankcij in ukrepov tesno sodelujejo, da bi zagotovili, da se s temi upravnimi sankcijami ali ukrepi dosežejo želeni rezultati, in usklajujejo svoje ukrepanje pri reševanju čezmejnih primerov.

Člen 18

Posebne določbe

Države članice zagotovijo, da njihove upravne sankcije in ukrepi vključujejo vsaj tiste, ki so določeni s členom 59(2) in (3) Direktive (EU) 2015/849, v primeru naslednjih kršitev te uredbe:

- (a) ponudnik plačilnih storitev v nasprotju s členi 4, 5 ali 6 večkrat ne vključi ali sistematično ne vključuje zahtevanih informacij o plačniku ali prejemniku plačila;
- (b) ponudnik plačilnih storitev večkrat ne hrani ali sistematično ne hrani evidenc, s čimer krši člen 16 ali hujše kršijo tozadavne predpise;
- (c) ponudnik plačilnih storitev ne izvede učinkovitih postopkov, ki temeljijo na tveganju, s čimer krši člen 8 ali 12;
- (d) ponudnik posredniških plačilnih storitev resno krši obveznosti iz člena 11 ali 12.

Člen 19

Objava sankcij in ukrepov

V skladu s členom 60(1), (2) in (3) Direktive (EU) 2015/849 pristojni organi, če je to potrebno in sorazmerno na podlagi ocene posameznega primera, nemudoma objavijo upravne sankcije in ukrepe, izrečene v primerih iz členov 17 in 18 te uredbe, skupaj z informacijami o vrsti in naravi kršitve ter identiteto oseb, ki so odgovorne za kršitev.

Člen 20

Izvajanje sankcij in ukrepov s strani pristojnih organov

1. Pri določanju vrste upravnih sankcij ali ukrepov in višine upravnih denarnih sankcij pristojni organi upoštevajo vse relevantne okoliščine, vključno z okoliščinami, navedenimi v členu 60(4) Direktive (EU) 2015/849:

2. Glede administrativnih sankcij in ukrepov, izrečenih v skladu s to uredbo, se uporablja člen 62 Direktive (EU) 2015/849.

Člen 21

Poročanje o kršitvah

1. Države članice vzpostavijo učinkovite mehanizme za spodbujanje poročanja o kršitvah te uredbe pristojnim organom.

Ti mehanizmi vključujejo vsaj tiste iz člena 61(2) Direktive (EU) 2015/849.

2. Ponudniki plačilnih storitev v sodelovanju s pristojnimi organi vzpostavijo ustrezne notranje postopke, v okviru katerih lahko njihovi zaposleni ali osebe v primerljivem položaju sorazmerno z vrsto in velikostjo zadevnega ponudnika plačilnih storitev prek varnega, neodvisnega, posebnega in anonimnega kanala interno poročajo o kršitvah.

Člen 22

Spremljanje

1. Države članice zahtevajo, da pristojni organi učinkovito spremljajo in sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev skladnosti s to uredbo, ter z učinkovitimi mehanizmi spodbujajo poročanje o kršitvah določb te uredbe pristojnim organom.

2. Potem ko so države članice v skladu s členom 17(3) Komisijo in skupni odbor evropskih nadzorni organov uradno obvestile o pravilih iz odstavka 1 tega člena, Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi poglavja IV, s posebnim poudarkom na čezmejnih primerih.

POGLAVJE V

IZVEDBENA POOBLASTILA

Člen 23

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma (v nadaljnjem besedilu: odbor). Odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

POGLAVJE VI

ODSTOPANJA

Člen 24

Sporazumi z državami in ozemlji, ki niso sestavni del ozemlja Unije

1. Komisija lahko pooblasti katero koli državo članico, da sklene sporazum s tretjo državo ali z ozemljem zunaj ozemeljske veljavnosti PEU in PDEU iz člena 355 PDEU (v nadaljnjem besedilu: zadevna država ali ozemlje), ki vsebuje odstopanja od te uredbe, da se lahko prenosi sredstev med to državo ali ozemljem in zadevno državo članico obravnavajo kot prenosi sredstev znotraj te države članice.

Taki sporazumi se lahko odobrijo le, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) zadevna država ali ozemlje je v monetarni uniji skupaj z zadevno državo članico, je sestavni del valutnega območja te države članice ali je podpisala monetarni sporazum z Unijo, ki jo zastopa ena od držav članic;
- (b) ponudniki plačilnih storitev v zadevni državi ali na zadevnem ozemlju neposredno ali posredno sodelujejo v plačilnem sistemu in sistemu poravnave te države članice, ter
- (c) zadevna država ali ozemlje od ponudnikov plačilnih storitev pod njeno pristojnostjo zahteva, da uporabljajo ista pravila, kot so določena v tej uredbi.

2. Država članica, ki želi skleniti sporazum iz odstavka 1, predloži zahtevo Komisiji in ji zagotovi vse informacije, potrebne za presojo prošnje.

3. Ko Komisija prejme takšno zahtevo, se prenosi sredstev med to državo članico in zadevno državo ali ozemljemčasno obravnavajo kot prenosi sredstev znotraj te države članice, dokler ni sprejeta odločitev v skladu s tem členom.

4. Če Komisija v dveh mesecih od prejete zahteve meni, da nima vseh informacij, potrebnih za presojo prošnje, stopi v stik z zadevno državo članico in ji sporoči, katere dodatne informacije potrebuje.

5. Komisija v enem mesecu od prejete vseh informacij, za katere meni, da jih potrebuje za presojo zahteve, državo članico prosilko ustrezno uradno obvesti in kopije zahteve posreduje drugim državam članicam.

6. V treh mesecih od uradnega obvestila iz odstavka 5 tega člena, Komisija v skladu s členom 23(2) odloči, ali bo zadevno državo članico pooblastila za sklenitev sporazuma, ki je predmet zahteve.

Komisija v vsakem primeru sprejme odločitev iz prvega pododstavka v 18 mesecih od dne, ko prejme zahtevo.

7. Do 26. marca 2017 države članice, ki so v skladu z Izvedbenim sklepom Komisije 2012/43/EU⁽¹⁾, Sklepom Komisije 2010/259/EU⁽²⁾, Odločbo Komisije 2009/853/ES⁽³⁾ ali Odločbo Komisije 2008/982/ES⁽⁴⁾ pooblašene za sklepanje dogovorov z zadevnimi državami ali ozemlji, Komisiji predložijo posodobljene informacije, potrebne za presojo na podlagi točke (c) drugega pododstavka odstavka 1.

Komisija v treh mesecih od prejete teh informacij predloži pregleda, da bi zagotovila, da zadevna država ali zadevno ozemlje od ponudnikov plačilnih storitev pod njeno oziroma njegovo pristojnostjo zahteva, da uporabljajo enaka pravila, kot jih določa ta uredba. Če po tem pregledu Komisija meni, da pogoj določen v točki (c) drugega pododstavka odstavka 1 ni več izpolnjen, preklicje zadevni sklep Komisije ali izvedbeni sklep Komisije.

⁽¹⁾ Izvedbeni sklep Komisije 2012/43/EU z dne 25. januarja 2012 o pooblastitvi Kraljevine Danske za sklenitev sporazumov z Grenlandijo in Ferskimi otoki, da se prenosi sredstev med Dansko in vsakim od teh ozemelj obravnavajo kot prenosi sredstev znotraj Danske, v skladu z Uredbo (ES) št. 1781/2006 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 24, 27.1.2012, str. 12).

⁽²⁾ Sklep Komisije 2010/259/EU z dne 4. maja 2010 o odobritvi Francoski republiki, da sklene sporazum s Kneževino Monako, da se prenosi sredstev med Francosko republiko in Kneževino Monako obravnavajo kot prenosi sredstev znotraj Francoske republike v skladu z Uredbo (ES) št. 1781/2006 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 112, 5.5.2010, str. 23).

⁽³⁾ Odločba Komisije 2009/853/ES z dne 26. novembra 2009 o odobritvi Franciji, da sklene sporazum s Saint Pierre in Miquelonom, Mayotte, Novo Kaledonijo, Francosko Polinezijo ter Walliškimi in Futunskimi otoki, da se prenosi sredstev med Francijo in vsakim od teh območij obravnavajo kot prenosi sredstev znotraj Francije v skladu z Uredbo (ES) št. 1781/2006 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 312, 27.11.2009, str. 71).

⁽⁴⁾ Odločba Komisije 2008/982/ES z dne 8. decembra 2008 o odobritvi Združenemu kraljestvu, da sklene sporazum z Bailiffovim okrožjem Jersey, Bailiffovim okrožjem Guernsey in Otokom Man, da se prenosi sredstev med Združenim kraljestvom in vsakim od teh območij obravnavajo kot prenosi sredstev znotraj Združenega kraljestva v skladu z Uredbo (ES) št. 1781/2006 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 352, 31.12.2008, str. 34).

Člen 25

Smernice

Evropski nadzorni organi do 26. junija 2017 v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010 izdajo smernice, naslovljene na pristojne organe in ponudnike plačilnih storitev, v zvezi z ukrepi, ki se sprejmejo v skladu s to uredbo, zlasti v zvezi z izvajanjem členov 7, 8, 11 in 12.

POGLAVJE VII

KONČNE DOLOČBE

Člen 26

Razveljavitev Uredbe (ES) št. 1781/2006

Uredba (ES) št. 1781/2006 se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge.

Člen 27

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 26. junija 2017.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 20. maja 2015

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednica

Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

PRILOGA

KORELACIJSKA TABELA

Uredbo (ES) št. 1781/2006	Ta uredba
Člen 1	Člen 1
Člen 2	Člen 3
Člen 3	Člen 2
Člen 4	Člen 4(1)
Člen 5	Člen 4
Člen 6	Člen 5
Člen 7	Člen 7
Člen 8	Člen 7
Člen 9	Člen 8
Člen 10	Člen 9
Člen 11	Člen 16
Člen 12	Člen 10
—	Člen 11
—	Člen 12
—	Člen 13
Člen 13	—
Člen 14	Člen 15
Člen 15	Členi 17 do 22
Člen 16	Člen 23
Člen 17	Člen 24
Člen 18	—
Člen 19	—
—	Člen 26
Člen 20	Člen 27